

Kopi til KUD
14.09.2012
T.B.

22. juli-kommisjonen

INTERVJUREFERAT

Tid	Fredag den 9. mars 2012 kl 1440
Sted	Hotel Plaza, Oslo
Intervju av	Vidar Refvik, p.t. fungerende politidirektør
Intervjuere	Aleksandra Bech Gjørsv, leder 22. juli kommisjonen Stefan Gerkman, 22. juli-kommisjonen Ragnar Auglend, 22. juli-kommisjonen Bjørn Otto Sverdrup, Sekretariatsleder Tor Erik Heggøy, Sekretariatet
Andre til stede	Espen Erdal, PwC (sikring)
Referat	Erik Arvnes, PwC

Formelle forhold:

Refvik var i forkant av intervjuet gitt skriftlig underretning om bakgrunnen for at kommisjonen ønsker hans forklaring, og de rettslige og praktiske rammer for intervjuet.

Han ble gjort kjent med muligheten til å la seg bistå av en rådgiver, tillitsmann eller annen person

Han er videre gjort kjent med plikten arbeidsgiver har pålagt ham/henne om å forklare seg for kommisjonen, og at det er forbundet med straffeansvar å forklare seg bevisst uriktig.

Han ble gjort kjent med innholdet i selvinkrimineringsvernet ved at vedlagte notat ble lest opp, og at dette vernet, etter kommisjonens syn, i utgangspunktet ikke kommer til anvendelse ved denne forklaringen.

Han ble videre gjort kjent med at det ble tatt lydopptak, som ville bli lagret, og at det ville bli utarbeidet referat for signering som også ville bli lagret.

Han ble også gjort kjent med at referatet vil kunne bli gjort tilgjengelig for andre enn kommisjonen, for eksempel dersom hensynet til sakens opplysning, ivaretagelse av partsrettigheter eller oppfyllelse av lovpålagte krav gjør dette nødvendig. Han ble også gjort kjent med at kommisjonen er bundet av offentleglovas regler om innsyn i dokumenter. Han ble også gjort kjent med at opplysninger fra referatet ville kunne bli brukt i kommisjonens rapport.

Vidar Refvik, 9. mars 2012

Han ble gjort kjent med sine rettigheter til å kreve innsyn etter pol § 18 og retting etter pol §§ 27 og 28.

Refvik samtykket i å la seg intervjuet på ovennevnte forutsetninger.

Egen bakgrunn

Refvik har tjenestegjort ca 40 år i politiet, først som operativ tjenestemann og deretter som politijurist. Han har vært sjef for undervisningsseksjonen ved politihøgskolen, dommerfullmektig, innehatt ulike roller i JD, herunder ekspedisjonssjef ved politiavdelingen, samt vært politimester i Hordaland. Han begynte i POD i desember 2004 som assisterende politidirektør.

Refvik fungerte som politidirektør fra 1. april 2011 og frem til 20. juni 2011 da Øystein Meland overtok formelt som politidirektør. Meland gikk ut i ferie etter to uker, og Refvik fungerte som politidirektør frem til Meland kom tilbake i som følge av hendelsen 22. juli. Da Meland gikk ut i permisjon i oktober 2011, tiltrådte han igjen som fungerende politidirektør.

Egen rolle og egne erfaringer 22. juli

Refvik befant seg på t-banen da hendelsen fant sted. Han ble varslet om eksplosjonen i regjeringskvartalet av Erling Fosse i POD og returnerte umiddelbart. Han kan ikke huske å ha blitt varslet av andre. Hans første refleksjon var at det kunne ha vært flere eksplosjoner som følge av skadeomfanget, men han forsto etter hvert at utgangspunktet var regjeringskvartalet.

Refvik ankom POD like før kl 1600 der han orienterte seg om situasjonen. Han bad Fosse mobilisere tilgjengelig personell og etablere staben, samt varsle Otto Sterk som var assisterende politidirektør på dette tidspunktet.

Han tenkte ikke umiddelbart på at eksplosjonen var forårsaket av et terrorangrep, og følgende tenkte han ikke over hvorvidt terror og sabotasjeplanverket var aktuelt på dette tidspunktet.

Refvik ble orientert av informasjonssjefen i JD om at han var innkalt i egenskap av politidirektør til regjeringens kriseråd (RKR). Kort tid etterpå dro han til RKR som var lokalisert i Forsvarsdepartementet. Meland var varslet da han dro til RKR og Refvik snakket senere med Meland på telefon, da Meland var på vei inn til POD.

Refvik deltok også i regjeringens kriseutvalg, der blant annet statsministeren, forsvarsministeren og justisministeren var til stede. Ca kl 2300, returnerte han til RKR, blant annet sammen med departementsråden og PST sjefen. Han returnerte til POD igjen ca kl 0100. Refvik kjenner således ikke til arbeidet i POD frem til dette tidspunktet.

-Refvik ønsket å stryke

dette avsnittet fordi han ikke uttalte dette på den måten, og det var heller ikke ment slik.

Vidar Refvik, 9. mars 2012

Varsling

Refvik kjenner ikke til detaljene i PODs varslingsplan. Det vil være politimesteren i distriktet der hendelsen har oppstått som varsler nabodistrikter og iverksetter nødvendige operative tiltak. Riksalarm vil bli iverksatt av politidistriktet via Kripas. Refvik trakk frem at rollefordelingen kan bli noe annerledes dersom hendelsen skjer i hovedstaden, ettersom departementene og POD er lokalisert i Oslo.

Refvik ble forelagt en varslingsoversikt basert på POD og politidistriktenes logger som kommisjonen påpekte inneholdt enkelte gap. Til dette opplyste Refvik at varslingsystemene dessverre ikke fungerte tilfredsstillende. Den tekniske løsningen fungerte ikke og politiet brukte for lang tid på å iverksette varsling. Varslingsystemet ble dermed ikke effektivt.

Kommunikasjon og informasjonsflyt mellom aktørene

Refvik viste til at reelle hendelser og øvelser alltid har pekt på utfordringer knyttet til informasjonsflyten mellom det taktiske, operative, strategiske og politiske nivå. Dette har sammenheng med at politiet ønsker å formidle så korrekt informasjon som mulig, noe som medfører at informasjonen ofte kommer for sent. Det har dermed vært en utfordring for politiet å understøtte informasjonsbehovet til det politiske nivå.

Den 22. juli ringte statsministeren direkte til Refvik for å gi uttrykk for at han ikke besatt tilstrekkelig informasjon for å kunne møte pressen. Statsministeren ønsket også å diskutere hvorvidt det var politiet eller det politiske nivå som først burde arrangere pressekonferanse. Refvik løste dette ved å holde igjen OPDs planlagte pressekonferanse kl 1730, slik at statsministeren var den første til å gå ut med en generell uttalelse til pressen. Statsministeren fikk i den anledning oppdatert informasjon som ble formidlet fra fungerende politimester OPD via Refvik, og til statsministeren. Etter dette kommuniserte Refvik direkte med staben i Oslo via VPM Andresen. Dette var en frikobling av de vanlige linjene, men slik måtte det være, blant annet fordi JD ikke var mottakelig for informasjon på det tidspunktet.

Rolle og ansvarsfordeling (POD, JD, PST, RKR)

Politimesteren har ansvaret for å håndtere hendelsen i sitt politidistrikt. POD har det koordinerende ansvar mot øvrige politidistrikt og skal sørge for at distriktene får bistand og ressursstøtte ved behov.

På det strategiske nivå er POD sekretariat for den politiske ledelse i JD. POD skal sørge for at det politiske nivå får tilgang til den informasjonen de trenger og eventuelt sørge for politisk aksept for økonomiske elementer av håndteringen. På enkelte områder vil POD og JD ha et selvstendig ansvar, som for eksempel å stenge grensene. Videre skal POD stille kritiske spørsmål til politimesteren som del av prinsippet om samvirke og samhandling.

Når det gjelder PODs rolle, så opplyste Refvik at han returnerte til POD da koordineringsmøtet kl 0100 skulle begynne. På møtet deltok OPD, riksadvokaten og Kripas med flere. Aktørene diskuterte status og samarbeid fremover. POD hadde koordineringsfunksjonen. Ressurser ble innhentet fra andre politidistrikt, det kriminaltekniske arbeidet ble fordelt og POD forsøkte å bistå distriktene med mediehandtering og påførendearbeid.

Når det gjelder ansvarsfordelingen for trusselvurderinger knyttet til potensielle sekundærangrep og iverksettelsen av sikringstiltak på tvers av distriktsgrensene, så kommenterte Refvik at varslingene normalt vil gå fra distrikt til distrikt, men POD kan også gå inn å styre bistanden på tvers.

Ifølge Refvik skal PST utarbeide trusselvurderinger på selvstendig grunnlag. Det samme gjelder OPD som da må sørge for å informere PST. Når det gjelder grensesnittet mellom PST og politidistriktenes ansvar for den åpne terrorretterforskningen, kommenterte Refvik at dette normalt vil ligge hos distriktene.

Møtene i RKR

RKR er normalt sammensatt av representanter fra SMK, UD, FD, HD og JD som igjen kommuniserer tilbake til eget politisk nivå. Utover kvelden den 22. juli var alle departementene samlet i RKR. Refvik brukte mye tid på å innhente informasjon fra OPD i denne sammenheng. I følge Refvik bar de første møtene preg av en noe ad hoc gjennomføring. Det første møtet med referat fant sted rundt kl 1830.

Refvik kan ikke huske hvorvidt terror og sabotasjeplanverket ble diskutert i RKR.

Etter at gjerningsmannen var pågrepet så skiftet RKR fokus fra det taktiske og operative, til det administrative, herunder hvordan håndtere egne ansatte og de omfattende bygningskadene. Refvik fikk melding om at var ca 60 drepte på Utøya, noe han da informerte RKR om på møtet ca kl 2300 - 2400.

-Han husker ikke hvorvidt eventuelle flere celler var tema i RKR.

PODs evalueringsrapport

Den interne evalueringen er utarbeidet av et uavhengig utvalg. Faktabeskrivelsen er korrigert på bakgrunn av interne innspill og er langt på vei korrekt. Vurderingene er foretatt av utvalget på selvstendig grunnlag. Det er elementer i vurderingen som Refvik ikke nødvendigvis deler. Det er utarbeidet en matrise over anbefalte tiltak og arbeidet med å gjøre prioriteringer og iverksette tiltakene er påbegynt.

Grensesnittet mellom OPD distriktsansvar og nasjonalt bistandsansvar

Bevilgningene til OPD skiller seg fra øvrige distrikter som følge av at Stortinget bevilger penger direkte til OPD. POD fordeler midlene til de øvrige distriktene, med unntak av PST politieskorten og grense kommissæren. OPD må gjøre sine egne prioriteringer innenfor tildelte rammer. Det er knyttet dilemmaer til denne type prioriteringer, men i følge Refvik har OPD håndtert dette godt. Beredskapstroppen har de siste årene mottatt ekstrabevilgninger og har god utdanning og godt utstyr. Refvik trakk videre frem at det er utfordringer knyttet til den kongelige politieskorten ettersom familien har blitt større. OPD har følgelig måtte se seg nødt til å flytte ressurser fra andre avdelinger.

OPD har også andre bistandsoppgaver, herunder bombegruppa, gisselhandlerne, undercover og spaningsvirksomhet. Etter hans oppfatning har OPD oppnådd en brukbar ressursutnyttelse. Etter spørsmål opplyste Refvik at det har vært diskutert å skille ut de nasjonale bistandsfunksjonene i et eget budsjett.

På spørsmål om POD har stilt krav til hva de nasjonale ressursene skal levere, så opplyste Refvik at POD har stilt krav til responstid for beredskapstroppen og bombegruppen.

Tidligere ble det stilt krav til responstid for politihelikopteret, men dette bortfalt i RNB i 2009. OPD har i dag kun et helikopter, noe som gjør tjenesten sårbar med tanke på responstid. Etter hans oppfanging har OPD stort sett kunne bistå med helikopterstøtte etter anmodning fra andre distrikt.

Refvik kjenner ikke til hvilke vurderinger som lå til grunn for beslutningen om å tildele politimesteren i Oslo det "koordinerende ansvaret" under hendelsen ettersom han ikke var tilstede da beslutningen ble fattet.

Når det gjelder grensesnittet mellom livvaktjenesten til OPD og PST, så tror Refvik det ville vært en bedre løsning å samle livvaktressursene ved OPD. Dette ettersom det er politimesteren i Oslo som har det overordnede ansvaret for sikkerheten i Oslo.

Forsvaret

Refvik pekte på at konseptet med forsvaret som bistandsressurs er utmerket på flere områder, både for politiet og samfunnet for øvrig. Forsvaret er en tung ressurs på redningsområdet og innen transportstøtte. Det er sjelden politiet har behov for forsvaret i skarpe situasjonen.

Etter spørsmål forklarte Refvik at han ikke kan huske å ha blitt orientert om at Forsvarsministeren den 22. juli uttalte at alle bistandsanmodninger fra politiet skulle bli møtt med den største velvilje. Vurderingene knyttet til bistandsanmodningene til Forsvaret ble foretatt i tidsrommet før han vendte tilbake til POD fra RKR. Han kan ikke huske om dette var tema i RKR.

Refvik forklarte at bruken av Forsvaret har utviklet seg over tid. Han refererte til Alta saken der det blant annet ble drøftet to ulike retninger, hhv. Smith som var totalt avvisende, mens Fleischer gikk lenger og pekte på at Forsvaret kunne bistå med materiell og muligens vakthold.

Grensesnittet mellom politiet og forsvaret har også blitt diskutert i forbindelse med Spetsnaz trusselen på 1980- tallet. Dette ble vurdert som en sivil oppgave, og man opprettet i den anledning UEH.

Det har vært diskutert hvorvidt Forsvaret skal ha en større rolle ved terrorbekjempelse. Noen mener at de som har ressursene til å håndtere denne type aksjoner, også må ha totalansvaret for håndteringen.

Refvik var uenig i en slik tilnærming, men mente at rolleavklaringen mellom politi og forsvar kunne drøftes. Bistandsinstruksen kan brukes, men det ville vært en betydelig større trygghet for partene dersom man hadde en lovforanking utover hva som fremgår av grunnloven. Vurderingene knyttet til en lovforanking ville da knytte seg til hvordan kan Forsvaret brukes, i hvilke situasjoner og hva som er konsekvensene dersom ting går galt.

Politihelikopteret

Refvik henviste til bakgrunnsdokumentene som kommisjonen har fått tilgang til. Han ønsket ikke å gjøre noen vurderinger knyttet til dette området.

Refvik trakk frem nødvendigheten av å bruke mer penger dersom politiet skal nyttiggjøre seg av en robust helikoptertjeneste. Han viste til at politihelikopteret i dag fungerer som observasjonsstøtte, og ikke som en taktisk innsatsressurs knyttet til bevæpning eller transport, noe som for øvrig heller ikke har vært aktuelt.

Når det gjelder politihelikopteret som nasjonal ressurs, opplyste Refvik at det i sin tid ble bevilget 12 MKR til politihelikopteret. OPD har finansiert resterende ut i fra eget driftbudsjett. OPD delfinansierer dermed helikopteret som nasjonal bistandsressurs. Verken POD eller JD har stilt konkrete krav til om hvordan OPD skal prioritere helikoptertjenesten.

Refvik er usikker på om han var orientert om OPDs beslutning om å holde politihelikopteret på bakken i ferien før eller etter 22. juli. Han er ikke kjent med om POD signaliserte aksept for denne beslutningen.

I følge Refvik var det en diskusjon knyttet til at helikopteret var satt på bakken i påsken for noen år siden. I denne anledning var han i dialog med JD om hvorvidt helikopteret var en nasjonal redningsressurs, eller om det var en polisiær ressurs for OPD. JD signaliserte at politihelikopteret ikke ble ansett som en del av redningsressursene og helikopteret ble følgelig stående på bakken den aktuelle påsken.

Når det gjelder Forsvarets evne til å bistå politiet med helikopterstøtte, så har POD adressert dette spørsmålet skriftlig. På den annen side er POD klar over at Forsvaret har begrenset kapasitet som følge av engasjementet i Afghanistan.

POD rolle har vært å synliggjøre politiets ønsker og behov for transportstøtte på beredkapsområdet.

Status i dag er at det er innført helikopterberedskap på Rygge med to timer responstid.

Bemanning og tjenestelister

Refvik er ikke kjent med om POD har stilt krav til minimumsbemanning knyttet til tjenestelistene. Det er politimesterens ansvar å definere behovene og spisse ressursene. Det samme gjelder bemanningen på operasjonssentralene.

PODs tilsynsordning omfatter ikke detaljstyring av tjenestelistene overfor politidistriktene, men utføres på bakgrunn av overordnet mål- og resultatstyring. Tilsynet skal påse at distriktene håndterer oppgavene i tråd med direktiver og regler. Eventuelle avvik skal påpekes innenfor disse rammene. Tilsynet har over tid utviklet seg til andre områder, blant annet innenfor administrasjon. I tillegg utfører POD arresttilsyn sammen med statsadvokaten.

På spørsmål om hvordan man kan sikre minimumsberedskap på operasjonssentralen med utgangspunkt i PBS, så trakk Refvik frem, at dersom politiet ønsker mer robuste operasjonssentraler, så vil det sannsynligvis være behov for en sammenslåing av politidistriktene.

I dag diskuteres det en sammenslåing av påtaleressursene og operasjonssentralene. Etter Refviks oppfatning innebærer dette at den operative ledelsen flyttes til nabo-distriktet. Dette dreier seg om prinsipielle forhold knyttet til om politimesteren skal ha oversikt og kontroll innenfor eget distrikt. Etter hans oppfatning er det politidistriktene som bør slås sammen, og ikke hvert enkelt tjenesteområde. På denne måten vil ledelsesfunksjonen på politimesternivå bli ivarettatt.

Refvik tror og håper at politiet innen 2020 består av færre politidistrikt. I følge Refvik bør det være mellom 15 – 18 politidistrikt i fremtiden. Han pekte på at de administrative oppavene reduseres.

Lenmannsdistriktene bør gjøres mer funksjonelle ettersom teknologiske løsninger har redusert deres forvaltningsoppgaver.

Utfordringen vil være å opprettholde beredskapen i rurale distrikt som følge av urbaniseringen og at oppgavene både øker og samler seg på tettstedene. I følge Refvik vil det tvinge seg frem en sentralisering på det sivile området, noe som ytterligere vil redusere lensmannens oppgaver. Refvik pekte på at beredskapen følgelig må kompenseres gjennom bedre transportstøtteløsninger.

På spørsmål om helikopterstøtte bør være tilgjengelig andre steder i landet, så opplyste Refvik at dette må vurderes.

Når det gjelder utstyrssituasjonen og PC i tjenestebilene, så opplyste Refvik at dette er en del av utskiftningen av straffesakssystemet. Ved aksept og økonomisk dekning, vil dette være på plass innen fire til fem år.

POD har selv ikke oversikt over de operative materiellressursene i det enkelte politidistrikt, men oversikten er ivaretatt av PDMT gjennom avrop på anskaffelseskontrakter. Hvert politidistrikt skal ha oversikt over egne kjøretøy og eget våpenarsenal. For noen år siden diskuterte man en nasjonal oversikt knyttet til materiellressurser, uten at dette ble realisert. Refvik er usikker på om POD har oversikt over den operative bemanningen knyttet til TTA systemet. POD har oversikten over samtlige lønsmottakere i distriktene.

Refvik kjenner ikke til om POD har fulgt opp forbedringspunktene i kjølevannet av Sønderland rapporten (2009) om gjennomførte øvelser i politiet. På generelt grunnlag pekte Refvik på at politiet har utviklet seg i positiv retning hva angår evaluering av øvelser, og at resultatene fra disse evalueringene blir gjennomgått på politisjefmøtene.

POD har i liten grad vektlagt beredskap i styringsdialogen og under gjennomføring av tilsyn. De siste årene har POD etterspurt om planverket er i henhold til pålegg og frister, men så vidt Refvik bekjent så har ikke POD i styringsdialogen gått inn i selve planverket.

-Refvik kommenterte at over 90 % av redningsoppdragene løses ved bruk av tilgjengelige ressurser via operasjonssentralen. Det er svært få oppdrag som krever operativ stab og enda færre tilfeller der LRS blir etablert.

På spørsmål om trygghet kan synliggjøres i PODs rapportering, så opplyste Refvik, at hva angår den objektive tryggheten, så kan dette løses ved å sette krav til minimumsbemanning og responstid, men dette kan ikke løses uten at det går på bekostning av andre politioppgaver.

På spørsmål om relasjonen mellom politiavdelingen i JD og POD, så viste Refvik til at Ot. Prop. Nr. 7 (1999) gir et dekkende bilde av hvordan POD skulle fungere, noe som langt på vei var en videreføring av politiavdelingens etatsfunksjoner. Dette fungerte bra i begynnelsen, mye som følge av at daværende justisminister Harlem hadde stor forståelse for rollene.

Under gjennomledning presiserte Refvik at han under intervjuet gjorde det klart at dette var spekulasjoner og han ønsket av den grunn å stryke avsnittet.

Refvik tror at rollen til POD har blitt noe annerledes enn det han selv hadde sett for seg i utgangspunktet. På den annen side er POD et forvaltningsorgan med et hierarkisk system og må forholde seg til enhver

tid gjeldene rammer. I så måte er det en uproblematisk utvikling, men det kan ha påvirket gjennomslagskraften i forhold til det som var intensjonen. Refvik ser ikke bort fra at dette er en forenklet analyse, og ser ikke bort fra at POD kunne ha utnyttet handlingsrommet på en annen måte.

Kommisjonen refererte til at andre respondenter har signalisert et betydelig etterslep på investeringer knyttet til beredskapsressurser, at flere distrikt har meldt akutte behov for å modernisere operasjonssentralene og at PDMT har varslet at IKT kan utgjøre en stor forskjell for politiet, men at man allikevel besitter systemer fra 70-tallet. I denne anledning ble Refvik spurt om hvordan POD har ivaretatt møtet mellom lojalitet og det som er faglig forsvarlig. Refvik opplyste at det er vanskelig å svare konkret på spørsmålet. Han refererte til at POD skal gi faglige innspill, men når slutningen tas har man ikke noe annet valg enn det som er fastsatt av Stortinget. Refvik viste til PODs tildelingsbrev. Når det gjelder styringen av norsk politi, så har dette stort sett kretset omkring opprettelse av stillinger. Etter at økonomireglementet ble endret på 90-tallet, så har man fortsatt denne tankegangen, men uten å dimensjonere tankegangen knyttet til økonomi og ressurser.

POD har ikke et eget investeringsbudsjett. Det er dermed opp til politimesteren å prioritere investeringene innenfor eget ansvarsområde. Dersom man hadde hatt et sentralt investeringsbudsjett, delvis under kontroll av POD og delvis under kontroll av distriktene, så ville man lettere ha kunne ha foretatt prioriteringer innenfor et lengre tidsperspektiv.

Det har vært vanskelig å gå gjennomslag for å bruke penger på IKT ettersom dette ville ha synliggjort mindre politipersonell i operativ tjeneste. I dag har man ikke annet valg enn å ta penger fra driftbudsjettene for å oppgradere IKT systemene. Politibemanningen i dag er således ikke særlig annerledes enn i 2002, mens det derimot er opprettet et betydelig antall flere sivile stillinger.

Sikring av regjeringskvartalet

Dette prosjektet ble initiert før Refvik begynte i POD. Han kjenner til utredningen som ble gjort og at man ikke hadde kommet i mål med anbefalte tiltak. Refvik har ikke deltatt i diskusjoner knyttet til kompensierende tiltak, men er kjent med at politidirektøren hadde et møte med ordføreren i Oslo om samme tema. Refvik har ikke vært delaktig i oppfølgingen av statusrapporten i 2010. Det vil være Mjølhus som kan svare på dette.

Lærdommer

Refvik oppsummerte de viktigste læringspunktene til å være:

- Varslingssystemet; å sørge for at dette fungerer
- At man må vurdere hvilken rolle POD skal ha i denne type situasjoner; hvorvidt POD skal være mer aktiv i forsøket på å påvirke beslutninger, eventuelt ta større plass for å utøve sin koordinerende rolle
- Man bør se nærmere på forholdet mellom OPD og PST, herunder kontroll på ressursene som brukes for å ivareta sikkerheten til personer og objekter.
- Transportstøtte; distriktene må kunne komme frem til riktig tid for å håndtere en tilsvarende situasjon
- Det er behov for mer robuste politidistrikt både i beredskapsøyemed og for løsningen av andre politisære oppgaver.

Vidar Refvik, 9. mars 2012

Avslutning

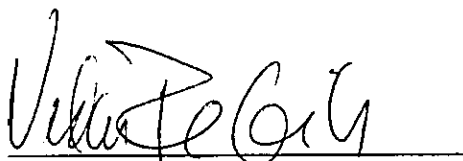
Refvik ble spurt om det er ytterligere informasjon han mener bør komme frem i forbindelse med intervjuet, eller om det er spørsmål han mener burde ha vært stilt. Dette hadde han ikke.

Han hadde intet å utsette på gjennomføringen av intervjuet. Refvik kunne tenkt seg mer informasjon i forkant knyttet til detaljeringsgraden av intervjuet.

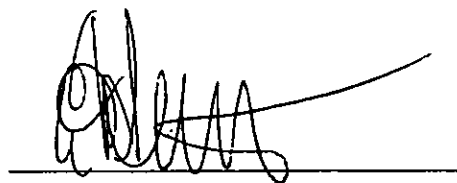
Det ble tatt en pause kl 1443 – 1450.

Intervjuet ble avsluttet kl 1610.

Gjennomlest og akseptert som et dekkende referat den 10. mai 2012.

Sign intervjuobjekt

Sign referent